

РЕШЕНИЕ

№ 1968

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 26.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **11383** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Е. П. Б. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Искър, [улица], съдебен адрес: [населено място], пл. Света Неделя № 16, ет.6, офис 6, представявано от М. Н. М., управител, чрез адвокат И. М., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С40-0395569/25.09.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с която на Е. П. Б. Е. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ – запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция, находища се в [населено място], [улица], стопанисван от Е. П. Б. О. с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни.

В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена при съществено нарушение на административните правила и в противоречие с материалноправни норми - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи

проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посочените в жалбата основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С40-0395569/25.09.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на Е. П. Б. Е. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ – запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция, находища се в [населено място], [улица], стопанисван от Е. П. Б. О. с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

От обстоятелствената част на обжалваната заповед се установява, че при извършена на 11.09.2019 г. проверка на търговски обект по смисъла на §1 т. 41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция, находяща се в [населено място]. [улица], стопанисван от Е. П. Б. Е. с[ЕИК] е установено, че за получената доставка на 26.08 2019 г. на 7 409 л. дизелово гориво /Б-6/ по фактура № [ЕГН] /26.08.2019 г., документ за удостоверяване на доставката /14Е/ с №000099/26.08.2019 г., закупено от И. Е. с ЕИК[ЕИК] и издаден фискален касов бон № 00002910003/26.08.2019 г. Данните към НАП са подадени на 11.09.2019 г. след започване на проверката и удостоверени със служебен бон № [ЕГН]/11.09.2019 г. в 16:47 ч. От информационната система на НАП е установено, че данъчно задължено лице получател по доставка на течни горива, не е подало в НАП данни за доставката на 7 409 л. дизелово гориво и движението на получените количества течни горива, както и за промяната в тях, за дата 26.08.2019 г. Проверката е документирана с протокол № 0395569 /11.09.2019 г.

Според разпоредбата на чл. 3. ал. 3 от Наредба № Н-18 данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка № 0395569/11.09.2019 г. на основание чл. 110, ал. 4. вр. чл 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Формулиран е извод, че Е. П. Б. О. с ЕИК[ЕИК], като данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, не е изпълнило задължението си да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Прието е за извършено нарушението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС.

В жалбата се излагат съображения, че в обекта на Е. П. Б. О. продажбите на течни горива се извършват чрез средства за измерване на разход. Затова и регистрирането на продажбите се извършва чрез издаване на фискална касова бележка от ЕСФП /чл.3, ал.2 от Наредбата/. Щом продажбите на течни горива се извършват чрез средства за измерване, а отчитането на приходи се обвързва с продажбата, не с покупката на гориво, то от отчитането по нивомерната система на гориво в повече /данните за което се предават в НАП/ от това по подадените с ЕСФП данни, не следва извод за

възможно укриване на приходи. Вярно би било обратното - ако горивото по нивомерната система е по-малко от това, отчетено с ЕСФП, защото сочи на извършени продажби, които не са регистрирани с издаване на фискален бон от ЕСФП. При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима. По същество, същата е основателна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган – началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП - арг. чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, вр. чл. 7, ал. 1, т. 3 от Закона за Националната агенция за приходи /ЗНАП/. Видно от приложената по делото Заповед №ЗДУ-ОПР-16 от 17.05.2018 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, на основание чл.10 ал.1 т.1 от ЗНАП на началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ - запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС, поради което и съдът приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от надлежно оправомощен компетентен административен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа задължителните реквизити - наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начина и срока на изпълнение на ПАМ, срокът и реда за обжалване и подпис на физическото лице, персонализиращо административния орган. Същата съдържа подробно описание на фактическите и правни основания за издаване на акта, включително и съдържанието на Протокола за извършена проверка. Отделни мотиви са изложени за продължителността на срока на запечатване на търговския обект и забраната за достъп до него.

ПАМ е наложена с оглед констатирано нарушение от търговеца по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. “г” ЗДДС вр. чл. 118, ал. 10, вр. чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Ал. 3 на чл. 3 от посочената наредба задължава същия в качеството му на лице, извършващо продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, което е длъжно да регистрира и отчита продажбите на течни горива чрез издаване на фискална касова бележка от ЕСФП, да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП. Според мотивите на заповедта, при извършената проверка е установено, че за получената доставка на 26.08 2019 г. на 7 409 л. дизелово гориво /Б-б/ по фактура № [ЕГН] /26.08.2019 г., закупено от И. Е. с ЕИК[ЕИК] и издаден фискален касов бон № 00002910003/26.08.2019 г. данните към НАП са подадени на 11.09.2019 г. след започване на проверката и удостоверени с служебен бон № [ЕГН]/11.09.2019 г. в 16:47 ч. От информационната система на НАП е установено, че данъчно задължено лице получател по доставка на течни горива, не е подало в НАП данни за доставката на 7 409 л. дизелово гориво и движението на получените количества течни горива, както и за промяната в тях, за дата 26.08.2019 г. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, като не се и представят

доказателства, от които да се установяват различна фактическа обстановка.

Основният спорен въпрос между страните е относно това, дали от Е. П. Б. Е. е налице неизпълнение на законово задължение за подаване на данни към НАП относно доставени и получени количества горива.

С разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г", във вр. с ал. 3, във вр. с чл. 118 от ЗДДС, законодателят е предвидил налагането на ПАМ с мотивирана заповед, която съдържа изложение на предвидените в закона предпоставки. Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция за приходите. В нормата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, на която се е позовал административният орган, е предвидено задължение за данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. В изпълнение на предоставеното му от чл. 118, ал. 4, т. 3 от ЗДДС правомощие, министърът на финансите е издал наредба, с която се определят изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите, както и видът на подаваните данни, формата и сроковете за подаването им. Това е Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, според чл. 59а, ал. 1 от която, лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (Е.) - приложение № 22, или електронен документ за получаване (Е.) - приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (е А.), единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки Е., Е., както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (У.) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на У. на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им, а в случаите на освободени доставки от лицензиран складодържател, регистриран по Закона за акцизите и данъчните складове, на втечен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продадени на физически лица, които не са еднолични търговци, въвеждането на У. се извършва в деня на издаване на обобщения акцизен данъчен документ.

От цитираните разпоредби става ясно, че редът и начините за подаване на информация в НАП за получени доставки на течни горива е различен в зависимост от това дали в търговският обект, където е извършена доставката, респ. получаването се използва ЕСФП или не. В настоящия случай е безспорно установено, че в процесния търговски обект се използва ЕСФП. Това е посочено в протокола за извършена проверка № 0395569 /11.09.2019 г.

С оглед на това неправилно ответникът при определяне на допуснатото нарушение, за което е наложена оспорваната ПАМ, се е позовал на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, според която, както вече се посочи, данъчно задълженото лице - получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за

доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях като данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. Съгласно чл. 118, ал. 11, т. 5 от ЗДДС данни по, ал. 10 не се подават от получателя за доставки, които е отчел като получени чрез електронната си система с фискална памет. В унисон с това правило е нормата на чл. 59а, ал. 3 от Наредба № Н-18/2006 г., според която лице по, ал. 1 (на чл. 59а) - получател по доставка на течни горива подава Е. съгласно приложение № 23 за потвърждаване на полученото гориво с изключение на случаите, когато горивото се доставя в обект с ЕСФП. А именно в чл. 59а, ал. 1, изр. II и изр. III от Наредба № Н-18/2006 г. е посочено, че освен всеки Е. и Е. и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, следва да съдържат задължително уникален контролен номер (У.) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД като въвеждането на У. на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им.

Констатирано е също, че неподаването на информацията за горивото към НАП се дължи на технически проблем, за което са представени обяснения от СИС ТЕХНОЛОГИЯ АД, осъществяваща сервизно обслужване на ЕСФП. Становището е представено в административното производство и не е оспорено от страна на административния орган. В същото е изложено, че през последните две седмици, преди датата на проверката, поради наличие на мрежов проблем в локалната мрежа на бензиностанцията, ЕСФП Н. 8 е записвал данни за доставка на гориво /според Н. и едновременно с това по документ/ но не ги е изпращал към данъчния терминал на фискалния принтер, заради това те не са били изпращани към сървъра на НАП. Едновременно с това всички данни за извършени продажби и направени дневни финансови отчети са изпратени от паметта на фискалния принтер. След отстраняване на проблема, ЕСФП е сработила и всички записи на доставка на гориво са предадени. От друга страна ЕСФП Н. 8 е записал данни за доставките на гориво/ включително и тази на 26.08.2019 г/ и информацията е налична и достъпна при проверка.

Според мотивите, административният орган е приел, че задълженото лице не е подавало в НАП данни за доставката на 7 409 л. дизелово гориво. Не са обсъдени изобщо доказателствата, че е налице изградена връзка с НАП /съгласно протокола за проверка, където са посочени и устройствата/, както и че поради технически проблем данните не са били изпращани успешно, но няма загуба на данни.

В тежест на административния орган е да обоснове с конкретни обективни данни както факта на извършено нарушение и вероятността нарушителят да извърши друго нарушение, така и необходимостта от налагането на ПАМ за определения в заповедта в срок.

В конкретния случай извършването на нарушение, за което е приложена обжалваната ПАМ, не е установено по безспорен начин.

На следващо място, за да е законосъобразно наложена, ПАМ трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1, буква „г“ от ЗДДС мярка има превантивно действие, като с нея се цели да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. В случая следва да се съобрази, че още преди извършване (довършване)

на проверката на търговския обект на 11.09.2019 г. Е. П. Б. Е. е подало данни за доставката на 7409 л. дизелово гориво и движението на получените количества течни горива, както и за промяната в тях, за дата 26.08.2019 г., което е потвърдено в протокола от извършена проверка, в мотивите на оспорената заповед и не се оспорва от ответника. Следователно нарушението е преустановено още преди формалното му окончателно констатиране, поради което последващото издаване на заповед за налагане на ПАМ не преследва поставените от закона цели. Това изключва необходимостта от осъществената административна принуда, чрез която се цели преустановяване и предотвратяване на констатираното нарушение.

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което жалбата се определя като основателна.

С оглед изхода на спора основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски и същото следва да бъде уважено съобразно представените доказателства за заплащане на държавна такса от 50,00 лв. По отношение договореното адвокатско възнаграждение в размер на 1300,00 лв., съдът намира, че представеният договор не представлява годно доказателство за плащане в брой, тъй като не е от кочан и не представлява първичен счетоводен документ. Липсата на пореден номер, прошнуроване и водене под отчет, каквито са предоставяните от адвокатските колегии кочани с бланки на договори за правна помощ, лишава съставяните по друг начин договори от удостоверителната функция на платежен документ. В този случай плащане в брой следва да бъде доказано с фискална касова бележка или бележка от кочан, каквито доказателства не са представени.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от Е. П. Б. Е., ЕИК[ЕИК] заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С40-0395569/25.09.2019 г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с която на Е. П. Б. Е. е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ – запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – бензиностанция, находища се в [населено място], [улица], стопанисван от Е. П. Б. О. и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Е. П. Б. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Искър, [улица], представявано от М. Н. М., управител, сума в размер на 50,00 (петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

